

## הקדמת המחבר

אמר יצחק בלא"ה הר"ר אברהם ג"ע מגזע חסידי פרובינצא. אזמרה לאלהי בעודי. אשר החזיק ידי. להאיר עיני בתורה. ללמד דרך קצרה בשירה בזמרה. ערוכה בכל ושמורה שירה חדשה הדורה. דיני שחיטה בדיקה גמורה. על פי טור יורה דעה סדורה. כלולה מאיסור והיתר דרבי יונה. ותורת חטאת ושערי דורא. ומה שחדשתי והוספתי וחלקתי עליהם מסברא ובראיה ברורה. פסקי הלכה מבוארה. כה לחי עלי להשלים כל דיני תרי"ג לגמורה. בחבורי זרע יצחק בעזר עוטה אורה. בשגם קדמוני וערכו שלחן ערוך באור התורה. מכל מקום הניחו לי מקום להתגדר גדרה. היות רבים מעמי הארץ מתיהרים בדרא. מי שיודע לקרות מקרא. לעיין בשלחן ערוך קצת שורה. יחזיק עצמו לרב גמורה. מרוה גם הוא יורה. או סכ"ל יסכ"ל או יורה ירה. ילאה למצוא פתח שורת הדין ומקורה. לא ידע איזה דרך ישכון אורה. על כן אורך וקצרה הלכתי. בבירור הדין מפילפול תלמוד ופוסקים הארכתי. ושולחן ערוך לבד בקיצור הדין הערכתי. אך בעלי הדפוס להקל להחיש להוציא לאור מלאכתי. בחרו כעת לבד בקיצור מחברתי. על כל פנים פתח מבוי הדין מתלמוד ופוסקים בצדו שמתי. הן קיצור דיני יועיל לאיש המוני. לסמוך על איש כמוני. אבל לאיש תחכמוני. הושיע לו ימיני וזרוע עיוני. לעיין בצדו מראה מקום ציוני. לא יעצור כח לרכוב במרכבת המשנה והתלמוד בחדוד פלפולו החמוד. מנו יתר ועמוד. לברר הדין לאמתו. ולא יסמוך על זולתו. זאת ועוד לחדודי לבו והשכלתו. באמור בכמה דוכתי כדי לחדודי שמעתתו. האמנם ממחצב קודש מחצבתו. הוחצב חדוד חילוק פלפול אשכנזי טוב ויפה בעתו. ואין מי שלועג ומואס בו. ללאו או לחלק בחילוק יצא ויבא. להוציא לעז על חכמי קדמאי ובתראי בניבו. אין זה אלא מי שאיננו בקי בו ובטיבו. הדיוט לא ידע נתיבו. לכין אימרא שפת חלוקו. ויש בו באין ומה גילגול סיכובו. על צירו וקוטבו מכת משגעו מבלי עולם ומחריבו. אבל איש חלק אשר רוח אלקים בקרבו. בשניהם יצא חובו. בתורת ה' אמת כפשוטה יוסף לקח טובו. ותורתו וחדוד פלפולו אל יעזובו. ישמח בחלוקו בחידוד לבבו. בשבת תחכמוני בני ישיבה בשלחנו סביבו. להאיר אור הנפשות ולהלהיב נר הלבבות לבכם לי. כי ה' יהבם וסדרי עולם. הדור ראו ניסיון דרכים. כי הארץ עיפתה ולא סדרים. מעת שנשתנו סדרי למוד הישיבות והחידוד בשערים. ונחלש קול יעקב ופלפול קול שירים מקול הסירים. משמיעים קול כל אחד ראשו ירים. להרים יד במלך ובזקן ירהבו נערים. ליטע אצל מזבח ה' אשרים. האומרים לראות טובת הלבבות. להרבות מתן ומוהר למהר קרבות. במוהר הפסול"ת על אוכל רבות. דומות למרובות והנם למסה ומריבות. דכוונתו לענות

על רב כסומא בארובות. מעת נתדלדל פלפול הישיבות. ונסתתמו חדודי לבבות. כי לא מחשבותם חושבות. לחכמה וזקנה וחשיבות. אך מכח נקימה ונטירה שגו טע"ו הברירה. שהיא בשבת אסירה. כעת יאמר ליעקב זהירה. מאן דלביש מדא מדע מילא כריסו מערניו. ואסף רוח דעת ויראת ה' בחפניו. הוא ילבש מדא וחלוקים דרבנן נמניו. ת"ח המדקדק בחלוקן להפכו בסדורו על סיגנוניו. מאז ישוב האל לנהג עולמו בסדרו על אופניו. ויתן שלום בארץ להגן גנוניו. זרע יצחק בניו וניניו. לישוב בטח איש איש תחת תאניו. פניו להשתעשע בדת ראש קציניו. בכך עליתי אחוזתי כסנסינו. בעזר יהיב חכמה ובינה לנבנוניו. וחברתי ספר זה בעיניו. רב האיכות בקוצר דיניו.

וקראתיו על שמי פני יצחק על ארבע פנים. מול פני ארבע חיות ואופנים. החלק לארבע שמות דינים מדינים שונים. פן האחד פני יצחק. הרצון בו לשון קדם ע"ד מה לפנים מה לאחור פני מזרח קדמה. וזה החלק נקרא פני הפתח כולל דיני שחיטה בדיקה טריפה הנוהג בבשר בעודו בני טבחא קודם שבא לבית ורואה פני הפתח. פן הב' פני יצחק. הרצון בו ע"ד מבית ומבפנים. וזה החלק נקרא פני הבית כולל דיני הדחה מליחה צלייה בישול אפייה הנוהג בבית בפנים. פן הג' פני יצחק. הרצון בו ע"ד אשר תשים לפנייהם ואמרו ז"ל כשלחן ערוך לפני אדם. וזה החלק נקרא פני שלחן כולל דיני אכילה ושתיה הנוהג על השלחן. פן הד' פני יצחק הרצון בו ע"ד כמים פנים אל פנים ופניהם איש אל אחיו אשה אל אחותה עניין דיבוק חיבור זיווג. וזה החלק נקרא פני אהל כולל דיני פתחי נידה דיני אשה שנקראת אהל ע"ד שובו לכם לאהליכם. וחמישיתו נתוסף לקול השמוע. העדר בני רבי שמואל רכב בחור הידוע. עליו תדמע כל דימוע. כעל רבי אליעזר בן שמוע. פן החמישי פני יצחק לשון אף וחימה כי פני יי נגע בי ביני ביני. בעוני נלקח בני מחמד עיני. חובר חבר רבי שמואל הרימותי בחור חתן מעם כחתן יכהן פאר הזמן והדרו. התחתן עם האלוף מהר"ר רבי אליעזר מרפטשיק היה ראש בק"ק קראקא עירו ומנהיג מדינה בדורו. בחובא דררא בעת הדלקה גר חנוכה נכבה גרו. לכל ניכר העדרו. ובני התקשר בו בחיים אף המות לא הפריד קישורו. תוך שבועים היתה נפש בני צדורה בצררו. בצרור החיים מתו. ורמתה תשובתו. כי שם ביתי שנת האנ"ש מאלוה יצדק בצדקתו. חדש טבת בו הוקבע יום שמחתו וחתנותו. בו היו גולל ודופק כיסוי ארון חופתו. כל ישראל יבכו אותו. כי מי האיש אשר לא יחם לבבו וישתונן כלייתו. ונפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה לספור ולבכותו. אילן בחור נקצץ בינקותו. צמח יעלה כשחר בקע אור תורתו. היה מוכן בלידותו ובבחרותו. להרביץ תורה לרוב בקיאותו. ולהתפיש ישיבה לגודל חריפותו. על הכל ברוך היודע עתו. כבעל בתאינתו. אולם בקוצר ימיו השיג שלימותו. אם מעט אם

הרבה יאכל פרי פעולתו. כעובדא דרבי בון ודוגמתו. הנה כל בחורי חמד זולתו. הלומד בחבורי פני יצחק הנקרא על שם בני ומיתתו. על הטוב יזכר שמו ומעלתו. ומה שהגדיל לעשות בילדותו. יתקנא ויתעורר להשיג מדריגתו. ואני תפלה לאל חי יחיני ויחלימני ויאשרני להגדיל עוד תורה ולהאדיר ישיבה עם שאר בניי נר"ו ותלמידיי שהם כבניי. היושבים לפני לפני ולפנים. סביב לשלחני שלחן יי. בכן יהפוך יגוני. ויחדש ששוני. ובכפל ינחני. עם שאר אבילי ציוני. לשבת בטח בשבת תחכמוני. כגרמז בקינה שעשה התורני. הר"ר מנחם מניש בני. הנדפס בסוף ספרי ציוני.

**האמנם** הארבעה פנים ראשונים. נחלקים כל שער כולל י"ו דינים. כפני החיה ואופנים שכל אחד כלול מי"ו פנים והם מאה שערים מדינים שונים. והסימן ויזרע יצחק מאה שערים. ויברכהו ה' עושה אורים. ויסדתים בזמר ושירים. במשקל מרובע בארבע טורים. למען יהיו שגורים בפי כל זקנים ונערים. סמכתי בכתוב כתבו לכם את השירה הזאת שאמר ראש המורים. תמכתי בפסוק זמירות היו לי חקיק שאמר ראש המשוררים. בכן אלך לי אל דרך העתרים. מול ראש הגבורים. כלם אהובים כלם ברורים. ישר יסקל אבני טעותים יישר הדורים. צדיק יפנה מכשול שגיאותי מדרך עברים. חסיד ינכש כרם עוותתי מסירים. קדוש יחפה בזכות מישרים. עד יצא כאור צדקי צהירים נהירים. ודברי מחברתי מוכשרים מיושרים. איש איש לפי שכלו. יאכל פרי מעללו. מברך ה' חילו. ונוכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. אכ"ר.